

Vapauden sarastaessa.

Motto:

Vaikka koettaa,
Eipä hylkää Herra!

Ystäväni!

Sinun silmäsi loistaa, katseesi hehkuu ja sydämesi lyö tavallista nopeammin. Kierii kirkas vesikarpalo silmäsi, samalla kun huulesi hymyilevät vienoa, ihanaa keväthymyä. — Miksi kaikki näin, vaikka sinä olet vanki! Kyynel silmässäsi, sehän on tavallista vangille, mutta — — nyt se kyynel eroaa sinun entisistä kyyneleistäsi, joita olet vuodattanut. Eroaa siksi, että se on ilonkyynel, jotavastoin tähänastiset kyyneleesi on olleet kaihon kyyneliä. Ilonkyynel siitä, että vankilan salvat ovat sinulle auenneet ja isänmaasi odottaa sinua.

Ystäväni! Nyt sinulla on tilaisuus uhrata voimasi ja tarmosi *isänmaasi* ja kansasi hyväksi. Olet täällä valitellut sitä, että työvoimasi menee hukkaan, työvoimasi, josta olisi hyötyä isänmaallesi, kansallesi ja kodillesi. Nyt on sinulle vapaudenpäivä sarastanut. Olet saanut takaisin vapautesi. Vapaus, joka tuskin koskaan on sinulle ollut niin kallis ja niin suuriarvoinen kun se nyt on. Vapaus, jota et koskaan ole ymmärtänyt niinkuin sen nyt ymmärrät. Kumminkin, ymmärrätkö sinä oikein vapautesi? Lähdetkö täältä tosi-innolla tekemään toivomaasi työtä? Toivottavaa olisi, että sinä innolla lähtisit, sillä isänmaasi juuri nyt tarvitsee työmiehiä ja sinäkin yksilönä voit tehdä jotakin sen kohottamiseksi, sen pelastamiseksi.

Ystäväni!

Samoin kuin isänmaasi, kaipaa *kotisi* sinua. Kotipeltosi kaipaa muokkaajaa. Koti, kuinka suloiselta tuo sana korvissasi kaikuukaan! Ehkä kymmentä kertaa suloisemmalta se kaikuu nyt kuin koskaan ennen. „*Koti on koti sentään, vaikk' kuinkakin köyhä ois' ja armas synnyinpaikka, vaikk' korvessa se ois*”. Ajatuksesi kiittävät pääskyn siivillä sinne ennen sinua. Sinä jo näet sielussasi, vaikka et ole astunut vankilan portista uloskaan, kotikuusen punasinervänä pellon aidan takana. Sinulle muistuu mieleesi kivi, jolla lepäsit illalla työstä tultuasi luoden silmäyksen läntiselle taivaan rannalle, jonne Jumalan herttainen ilta-aurinko laskee. Korvissa kalkkaa karjankellot, vaikka ne ovatkin monen peninkulman päässä. — —

Kotona odottavat sinua sukulaisesi. He rientävät kotia saavuttuasi vastaasi avosylin ja ilosta itkien. Ovathan he saaneet sinut takaisin! He eivät ollenkaan viero sinua siksi, että tulet paikasta, jonka pelkkä nimi tuntuu kammottavalta. Eivätkä he ajattele sitäkään, että sinä olet ollut vanki.

Tämä kaikki on sinulle tarjona, ystäväni, mutta tämän lisäksi saattaa olla muutakin. Saattaa esiintyä sellaista sinua kohtaan, joka katkeroittaa mielesi. Oletko valmis kestäämään kaikki vastukset? Jos et ole, niin valmistaudu pian. Tiedät, että sinua kohtaa siellä vaikeuksia, jotka vaativat sinulta ehdotonta vaikenemista ja se ei ole helppoa. Naapurisi saattavat katsoa sinua karsain silmin. Entiset hyvät lapsuustoverisi, jotka ennen olivat parhaita ystäviäsi, heittelevät sinulle ehkä pilkkasanoja ja nauravat sinulle ivanaurua. Kuinka kestät tämän?

Niin, jos olet vankilassa oppinut tuntemaan *Hänet*, joka itse on saanut samanlaisia katseita, samanlaista halveksumista ja pilkkaa osakseen, niin kestämisestä käy helpoksi. Kuka tämä sitten on? Se on *Jeesus*, syntisten Vapahtaja, joka kärsi, vaikka oli syytön. Hän kärsi paljon enemmän kuin sinä, vaikka oli viaton, ja kesti kaikki. Koeta sinäkin kestää. Ellet omin voimin jaksa kestää, niin pyydä Jeesukselta apua, kyllä Hän antaa sen. Ystäväni, jos olet kadottanut lapsuususkosi, niin ehkä vankilan kolkot murit ovat sen herättäneet uudestaan voimaan. Älä kadota sitä koskaan. Se on sinulle vahva tuki maailmalla. Siihen voit häden tullen luottaa.

Herra Jeesus ota myötäs', ulos täältä lähteissäsi'. — Niin jos teet, muuttuu kotisi toisenlaiseksi, kuin se ennen on ollut. Jeesus sen kirkastaa ja antaa siihen uuden valon, joten se muuttuu ilon lähteeksi. Silloin kodissasi tulee vallitsemaan uskollisuus, rauha, ilo, yksimielisyys ja rakkaus. Silloin on sielussasi aivan kuin aurinkoinen päivä raesateen jälkeen, ja sinä tunnet itsesi sukulaistesi keskellä onnelliseksi. Siis, ystäväni, parhainta toivoen annamme sinulle kolme sanaa evääksi, joita sinun tulisi aina muistaa elämäsi varrella ja käyttää toimintasi keskuksena.

Ne ovat: *koti, isänmaa ja Jumala.*

Viipurin sotavankileirillä 19⁶/₈ 18.

